

عنوان مقاله:

ارزیابی و بهبود کیفیت نظام آموزش عالی ایران

محل انتشار:

دهمین کنفرانس بین المللی دستاوردهای نوین پژوهشی در علوم تربیتی، روانشناسی و علوم اجتماعی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

اسرا دایوبه - کارشناسی آموزش ابتدایی، آموزگار اداره آموزش و پرورش و شهرستان بستان آباد

زیبا قربان زاده - کارشناسی آموزش ابتدایی، آموزگار اداره آموزش و پرورش و شهرستان بستان آباد

الهام رستمی - کارشناسی آموزش ابتدایی، آموزگار اداره آموزش و پرورش و شهرستان بستان آباد

خلاصه مقاله:

آموزش عالی در طول دو دهه گذشته با چالش های مختلفی مواجه بوده است که باعث شده تا بهبود کیفیت آموزش عالی اولویت نخست مدیریت نظام آموزش عالی گردد. با توجه به فراگیری آموزش عالی بعنوان ثروت و سرمایه ملتها و جوامع و نقش آن در اقتصاد دانش، موسسات آموزش عالی برای کاهش هزینه ها، ایجاد ارزش افزوده برای فائق آمدن بر رقبا، تحقق بخشیدن به انتظارات نوپدید ذینفعان درونی و برونی، تعامل با جامعه و جهان کار، ارتقاء مداوم کیفیت یاددهی و یادگیری و نیز پاسخگویی به افزایش تقاضا، به کیفیت آموزش توجه ویژه ای نموده اند. بر این اساس کشورهای مختلف در دهه های اخیر کوشش های فزاینده ای را در این باره به عمل آورده و با استفاده از روش های مختلف ارزیابی به بهبود کیفیت در آموزش عالی خود مبادرت ورزیده اند. کیفیت آموزش، از جمله دغدغه های اصلی نظام های آموزش عالی در اغلب کشورهای جهان بوده است. برخی از کشورها در دو دهه اخیر، از طریق ارزیابی مستمر، این دغدغه و نگرانی را کاهش داده و در جهت رفع آن کوشیده اند. از جمله کوشش های انجام شده میتوان به اجرای طرح های تضمین کیفیت در سطح ملی و نیز ایجاد ساز و کارهای ارزشیابی منطقه ای و بین المللی اشاره کرد. هر چند کمیت و کیفیت کوشش های یاد شده در کشورهای مختلف متفاوت بوده، اما میزان آن ها به طور چشمگیری در سطح ملی و بین المللی در دهه اخیر افزایش یافته است. در این مقاله، ضمن اشاره به ضرورت، شاخصها و راهکارهای ارزیابی و بهبود کیفیت در آموزش عالی ایران، به تجربه های بدست آمده در سطح بین المللی و کشورمان ایران اشاره گردیده است.

کلمات کلیدی:

ارزیابی، بهبود کیفیت، آموزش عالی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1497738>

